



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 31. januarja 2013 *

„Direktiva 98/70/ES — Kakovost motornega bencina in dizelskega goriva — Členi od 3 do 5 — Okoljske specifikacije za gorivo — Direktiva 98/34/ES — Postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe — Člena 1 in 8 — Pojem ‚tehnični predpis‘ — Obveznost priglasitve osnutkov tehničnih predpisov — Nacionalni predpisi, ki naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalagajo, da dajo v istem koledarskem letu na trg tudi določeno količino biogoriva“

V zadevi C-26/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof (Belgija) z odločbo z dne 22. decembra 2010, ki je prispela na Sodišče 17. januarja 2011, v postopku

Belgische Petroleum Unie VZW,

Continental Tanking Company NV,

Belgische Olie Maatschappij NV,

Octa NV,

Van Der Sluijs Group Belgium NV,

Belgomazout Liège NV,

Martens Energie NV,

Transcor Oil Services NV,

Mabanaft BV,

Belgomine NV,

Van Raak Distributie NV,

Bouts NV,

Gabriels & Co NV,

Joassin René NV,

* Jezik postopka: nizozemščina.

Orion Trading Group NV,

Petrus NV,

Argosoil Belgium BVBA

proti

Belgische Staat,

ob udeležbi

Belgian Bioethanol Association VZW,

Belgian Biodiesel Board VZW,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), v funkciji predsednice tretjega senata, K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský in T. von Danwitz, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: R. Šereš, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. junija 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV in Argosoil Belgium BVBA P. Mallien in M. Deketelaere, odvetnika,
- za Belgische Staat J.-F. De Bock, odvetnik,
- za Belgian Bioethanol Association VZW in Belgian Biodiesel Board VZW P. De Bandt, odvetnik,
- za belgijsko vlado C. Pochet, agentka, skupaj z J.-F. De Bockom, odvetnikom,
- za nizozemsko vlado C. Wissels in B. Koopman, agentki,
- za Evropsko komisijo A. Alcover San Pedro, K. Herrmann in E. Manhaeve, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 19. julija 2012,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 3 do 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 23, str. 182), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 (UL L 140, str. 88, v nadaljevanju: Direktiva 98/70), člena 4(3) PEU, členov 26(2) PDEU, 28 PDEU in od 34 PDEU do 36 PDEU ter člena 8 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 21, str. 8, v nadaljevanju: Direktiva 98/34).
- 2 Predlog je bil vložen v okviru spora med družbami Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV in Argosoil Belgium BVBA (v nadaljevanju: skupaj: BPU in drugi) na eni strani ter Belgische Staat na drugi strani, in sicer glede zakona z dne 22. julija 2009 o obveznosti dodajanja biogoriv v fosilna motorna goriva, sproščena v prosti promet (*Belgisch Staatsblad*, 3. avgust 2009, str. 51920, v nadaljevanju: zakon o obveznosti dodajanja biogoriv).

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 98/34

- 3 Člen 1 Direktive 98/34 določa:

„V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

1. ‚proizvod‘ je kateri koli industrijsko izdelan proizvod in kateri koli kmetijski proizvod, vključno z ribjimi proizvodi;

[...]

3. ‚tehnična specifikacija‘ je v dokumentu vsebovana specifikacija, ki določa zahtevane lastnosti proizvoda, kakor so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti.

[...]

4. ‚druge zahteve‘ je zahteva za proizvode, ki ni tehnična specifikacija in ki se nanaša na proizvod zaradi varovanja zlasti potrošnikov ali okolja ter vpliva na njegov življenjski cikel, potem ko je bil dan v promet, kakor so pogoji uporabe, predelave, vnovične uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji znatno vplivajo na sestavo ali značilnost proizvoda ali na njegovo trženje;

[...]

11. „tehnični predpis“: tehnične specifikacije in druge zahteve ali predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 10 in prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

[...]

[...]“

4 Člen 8(1), prvi pododstavek, te direktive določa:

„Države članice v skladu s členom 10 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo podatki v zvezi z ustreznim standardom. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je uzakonitev takega tehničnega predpisa potrebna, če ti niso že jasno razvidni v osnutku.“

5 Člen 10(1) te direktive določa:

„Člena 8 in 9 ne veljata za zakone in druge predpise držav članic ali prostovoljne dogovore, s katerimi države članice:

— usklajujejo z zavezujočimi predpisi Skupnosti, kar ima za posledico sprejetje tehničnih specifikacij ali predpisov o storitvah,

[...]

— se omejijo na spreminjanje tehničnih predpisov v smislu točke 11 člena 1 v skladu z zahtevo Komisije, da bi odstranile ovire v trgovini ali pri predpisih o storitvah ovire v prostem pretoku storitev ali svobodi ustanavljanja dobaviteljev storitev.“

Direktiva 98/70

6 Člen 3 Direktive 98/70, naslovljen „Motorni bencin“, v odstavkih od 1 do 3 določa:

„1. Najpozneje 1. januarja 2000 države članice prepovejo trženje osvinčenega motornega bencina na svojem ozemlju.

2. Države članice zagotovijo, da je mogoče motorni bencin dati na trg na njihovem ozemlju samo, če ustreza okoljskim specifikacijam, določenim v Prilogi I.

Vendar lahko države članice za najbolj oddaljene regije sprejmejo posebne določbe za uvedbo motornega bencina z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg. Države članice, ki uporabijo to določbo, o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

3. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da zagotovijo dajanje na trg motornega bencina z največjo vsebnostjo kisika 2,7 % in največjo vsebnostjo etanola 5 % do 2013, in lahko zahtevajo, da se tovrstno gorivo da na trg za dlje, če menijo, da je to potrebno. Zagotoviti morajo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v motornem bencinu in zlasti o ustrezni uporabi različnih mešanic motornega bencina.“

7 Priloga I k Direktivi 98/70, naslovljena „Okoljske specifikacije za goriva na trgu, namenjena vozilom, opremljenim z motorjem na prisilni vžig“, za bencin določa najvišjo mejno vrednost za etanol na 10 % v/v.

8 Člen 4 te direktive, naslovljen „Dizelsko gorivo“, v odstavku 1 določa:

„Države članice zagotovijo, da se na trg na njihovem ozemlju le dizelsko gorivo, ki izpolnjuje specifikacije, določene v Prilogi II.

Države članice lahko dovolijo, da se na trg da dizelsko gorivo z vsebnostjo maščobnih kislin metil estrov (FAME) nad 7 %.

Države članice zagotovijo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v dizelskem gorivu, zlasti FAME.“

9 V skladu s Prilogo II k tej direktivi, naslovljeno „Okoljske specifikacije za goriva na trgu, namenjena vozilom, opremljenim z motorjem na kompresijski vžig“, je najvišja mejna vrednost za vsebnost FAME v dizelskem gorivu 7 % v/v.

10 Člen 5 iste direktive, naslovljen „Prosti promet“, določa:

„Nobena država članica ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja v promet goriva, ki ustreza zahtevam te direktive.“

Direktiva 2003/30/ES

11 V uvodnih izjavah 19 in 21 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/30/ES z dne 8. maja 2003 o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 188) je navedeno:

„(19) V svoji resoluciji z dne 18. junija 1998 [(UL C 210, str. 215)] je Evropski parlament z vrsto ukrepov med drugim z davčno oprostitvijo, finančno podporo predelovalni industriji in uvedbo obveznega deleža biogoriv za naftna podjetja pozval k 2 % povečanju tržnega deleža biogoriv v petletnem obdobju.

[...]

(21) Nacionalne politike za pospeševanje rabe biogoriv ne smejo voditi k prepovedi prostega pretoka goriv, ki ustrezajo usklajenim okoljskim zahtevam, določenim v zakonodaji Skupnosti.“

12 V skladu s členom 1 te direktive je njen cilj pospeševanje rabe biogoriv ali drugih obnovljivih goriv, ki bi zamenjala dizelsko gorivo ali motorni bencin, namenjena sektorju prevoza v vseh državah članicah, in s tem prispevanje k ciljem, kot so izpolnjevanje obveznosti v zvezi s spremembami podnebja, okolju prijazna varna oskrba in pospeševanje obnovljivih virov energije.

13 Člen 3(1) te direktive določa:

„(a) Države članice bi morale zagotoviti, da se na njihove trge v promet da minimalni delež biogoriv in drugih obnovljivih goriv, in v ta namen določijo nacionalne okvirne cilje.

(b) (i) Referenčna vrednost pri teh ciljih znaša 2 %. Izračunana je na osnovi energijske vsebnosti vsega motornega bencina in dizelskega goriva, namenjenega za sektor prevoza in danega v promet na njihove trge do 31. decembra 2005.

- (ii) Referenčna vrednost pri teh ciljih znaša 5,75 %. Izračunana je na osnovi energijske vsebnosti vsega motornega bencina in dizelskega goriva, namenjenega za sektor prevoza in danega v promet na njihove trge do 31. decembra 2010.“

Direktiva 2009/28/ES

- 14 V uvodni izjavi 9 Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, str. 16) je navedeno:

„Evropski svet je na zasedanju marca 2007 znova potrdil zavezanost Skupnosti razvoju energije iz obnovljivih virov na ravni celotne Skupnosti po letu 2010. Potrdil je obvezni cilj 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v skupni porabi energije Skupnosti do leta 2020 in obvezni najmanj 10-odstotni cilj, ki ga morajo doseči vse države članice pri deležu biogoriv v porabi bencina in dizelskega goriva v prometu do leta 2020, ki se uvedejo na stroškovno učinkovit način. Poudaril je, da je zavezujoč značaj cilja za biogoriva ustrezen, če bo proizvodnja trajnostna in bo na tržišču na voljo druga generacija biogoriv ter se Direktiva 98/70[...] spremeni tako, da se upoštevajo ustrezne ravni mešanja. [...]“

- 15 Člen 1 Direktive 2009/28 določa:

„Ta direktiva določa skupen okvir za spodbujanje energije iz obnovljivih virov. Določena sta obvezna nacionalna cilja za skupni delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije in za delež energije iz obnovljivih virov v prometu. [...]“

- 16 Člen 3(4), prvi pododstavek, te direktive določa:

„Vsaka država članica zagotovi, da je delež energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa v letu 2020 najmanj enak 10 % končne porabe energije v prometu v tej državi članici.“

- 17 Člen 26(2) in (3) iste direktive določa:

„2. V Direktivi 2003/30/ES se črtajo člen 2, člen 3(2), (3) in (5) ter člena 5 in 6 z začetkom veljavnosti od 1. aprila 2010.

3. Direktivi 2001/77/ES in 2003/30/ES se razveljavita z učinkom od 1. januarja 2012.“

Belgijsko pravo

- 18 Člen 4(1) zakona o obveznosti dodajanja biogoriv določa:

„Vsaka registrirana naftna družba, ki v prosti promet sprostí bencinske in/ali dizelske proizvode, mora v istem koledarskem letu v prosti promet sprostiti tudi določeno količino trajnostnega biogoriva, in sicer:

- FAME vsaj v obsegu [4 % v/v] od količine dizelskih proizvodov, sproščenih v prosti promet;
- bioetanol, čist ali v obliki bio-ETBE, vsaj v obsegu [4 % v/v] od količine bencinskih proizvodov, sproščenih v prosti promet.“

19 Člen 5 zakona o obveznosti dodajanja biogoriv določa:

„Do sprostitev trajnejšega biogoriva v prosti promet v smislu člena 4 pride z dodajanjem bencinskih in/ali dizelskih proizvodov, sproščenih v prosti promet, ob upoštevanju proizvodnih standardov NBN EN 590 za dizelske proizvode in NBN EN 228 za bencinske proizvode.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

20 BPU in drugi so 15. oktobra 2009 na predložitveno sodišče vložili tožbo, s katero so zahtevali razglasitev ničnosti zakona o obveznosti dodajanja biogoriv.

21 V teh okoliščinah se je Grondwettelijk Hof odločilo, da prekine odločanje in Sodišču predloži naslednji vprašanji za predhodno odločanje:

- „1. Ali je treba člene 3, 4 in 5 Direktive [98/70] ter po potrebi člen 4(3) [PEU] in člene 26(2) [PDEU], 28 [PDEU] in od 34 [PDEU] do 36 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo zakonski določbi, na podlagi katere mora vsaka registrirana naftna družba, ki bencinske in/ali dizelske proizvode sprosti v prosti promet, v istem koledarskem letu hkrati sprostiti v prosti promet določeno količino trajnostnega biogoriva, namreč bioetanola – čistega ali v obliki bio-ETBE – najmanj 4 % v/v od količine bencinskih proizvodov, sproščenih v prosti promet, in FAME najmanj 4 % v/v od količine dizelskih proizvodov, sproščenih v prosti promet?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člen 8 Direktive 98/34[...] razlagati tako, da je kljub členu 10(1), prva alineja, te direktive naložena obveznost, da se Komisiji sporoči predlog predpisa, na podlagi katerega mora vsaka registrirana naftna družba, ki v prosti promet sprosti bencinske in/ali dizelske proizvode, v istem koledarskem letu hkrati v prosti promet sprostiti določeno količino trajnostnega biogoriva, namreč bioetanola – čistega ali v obliki bio-ETBE – najmanj 4 % v/v od količine bencinskih proizvodov, sproščenih v prosti promet, in FAME najmanj 4 % v/v od količine dizelskih proizvodov, sproščenih v prosti promet?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

22 Belgian Bioethanol Association VZW in Belgian Biodiesel Board VZW trdita, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten, ker se v postopku pred predložitvenim sodiščem BPU in drugi niso nikoli sklicevali na kršitev direktiv 98/34 in 98/70, tako da razlaga prava Unije, za katero je zaprosilo to sodišče, očitno nima nobene povezave s predmetom postopka v glavni stvari.

23 V zvezi s tem je treba spomniti, da dejstvo, da stranke v postopku v glavni stvari pred predložitvenim sodiščem niso navedle vprašanja glede prava Unije, ne nasprotuje temu, da to sodišče zadevo predloži Sodišču. Drugi in tretji odstavek člena 267 PDEU, ki določata, da se Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, kadar se določeno „vprašanje postavi kateremu koli nacionalnemu sodišču“, ne zajemata le primerov, v katerih ena od strank v postopku v glavni stvari postavi vprašanje glede razlage ali veljavnosti prava Unije, pač pa tudi primere, v katerih tako vprašanje postavi nacionalno sodišče, ki meni, da mu bo odločitev Sodišča v zvezi s tem „omogočila izreči sodbo“ (sodbi z dne 16. junija 1981 v zadevi Salonia, 126/80, Recueil, str. 1563, točka 7, in z dne 8. marca 2012 v zadevi Huet, C-251/11, točka 23).

24 Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru postopka, določenega v členu 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi tako potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, ter ustreznost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Kadar se predložena vprašanja nanašajo na

razlago prava Unije, je Sodišče načeloma dolžno odločati (sodbi z dne 18. decembra 2007 v zadevi Laval un Partneri, C-341/05, ZOdl., str. I-11767, točka 45, in z dne 18. marca 2010 v združenih zadevah Alassini in drugi, od C-317/08 do C-320/08, ZOdl., str. I-2213, točka 25).

- 25 Nazadnje, ker Direktiva 98/70 vsebuje določbe, ki vsebujejo okoljske specifikacije o sestavi motornega bencina in dizelskega goriva, ki se jima želi s to direktivo zagotoviti prosti pretok v Evropski uniji, in ker predložitveno sodišče meni, da bi bilo, če bi belgijski predpisi kršili te določbe, to v nasprotju s svobodo trgovine in industrijsko svobodo ter v nasprotju z načeloma enakosti in prepovedi diskriminacije, ni mogoče trditi, da razlaga prava Unije, za katero prosi to sodišče, očitno nima nobene povezave s predmetom spora v glavni stvari.
- 26 V teh okoliščinah je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 27 Na začetku je treba opozoriti, da je treba nacionalne ukrepe, ki se nanašajo na področje, usklajeno na ravni Unije, presojati glede na določbe usklajevalnega ukrepa (glej sodbe z dne 12. oktobra 1993 v zadevi Vanacker et Lesage, C-37/92, Recueil, str. I-4947, točka 9; z dne 13. decembra 2001 v zadevi DaimlerChrysler, C-324/99, Recueil, str. I-9897, točka 32, in z dne 30. aprila 2009 v zadevi Lidl Magyarország, C-132/08, ZOdl., str. I-3841, točki 42 in 46).
- 28 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člene od 3 do 5 Direktive 98/70 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalagajo, da dajo v istem koledarskem letu na trg tudi neko količino biogoriva, ki se določi v odstotku celotne količine omenjenih proizvodov, ki jih te družbe sprostijo v prosti promet v posameznem letu.
- 29 Člen 3(2) Direktive 98/70 v povezavi s Prilogo I k tej direktivi za motorni bencin določa najvišjo mejno vrednost za etanol na 10 % v/v.
- 30 Na podlagi člena 4(1) te direktive v povezavi z njeno Prilogo II je najvišja mejna vrednost za vsebnost FAME v dizelskem gorivu določena na 7 % v/v, razen v primeru dovoljenja iz drugega pododstavka tega odstavka 1.
- 31 Tako zakon o obveznosti dodajanja biogoriv – s tem, da naftnim družbam nalaga, da morajo sprostiti v prosti promet minimalno količino bioetanola in FAME, to je 4 % v/v količine motornega bencina oziroma dizelskega goriva, ki ga dajo na trg – najnižji obvezni odstotni delež biogoriv določa v višini, ki je nižja od najvišjih mejnih vrednosti iz členov 3 in 4 Direktive 98/70.
- 32 Iz tega izhaja, da so te odstotne vrednosti skladne s tema členoma 3 in 4 in da predpisi, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, niso v nasprotju s tema členoma.
- 33 Ob tem je treba opozoriti, da Direktiva 98/70 ne določa najnižjih mejnih vrednosti za vsebnost biogoriv v motornem bencinu in dizelskem gorivu in da se v skladu s členom 5 te direktive dajanja na trg goriva, ki ustreza zahtevam te direktive, ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati.
- 34 Na drugi strani pa zakon o obveznosti dodajanja biogoriv določa minimalne odstotne vrednosti biogoriv, ki morajo biti v skladu s členom 5 tega zakona dana na trg kot mešanice z motornim bencinom in dizelskim gorivom.

- 35 Minimalni obvezni odstotki biogoriv, ki jih določa zakon o obveznosti dodajanja biogoriv, se ne nanašajo na posamezen liter goriva, ki je dan na trg, temveč na celotno količino goriva, ki se sprosti v prosti promet v določenem letu.
- 36 Kot je generalna pravobranilka navedla v točkah od 48 do 52 sklepnih predlogov, lahko taka obveznost omejuje dajanje v promet goriv, ki so skladna z zahtevami Direktive 98/70.
- 37 Vendar pa določb Direktive 98/70, zlasti njenega člena 5, ni mogoče razlagati neodvisno od določb direktiv 2003/30 in 2009/28, ki sta veljali v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari in v času vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 38 Okoliščina, da sta bili direktivi 2009/28 in 2009/30, pri čemer zadnja spreminja Direktivo 98/70, sprejeti in da sta začeli veljati na isti dan, ter to, da skupaj z Direktivo 2003/30 tvorita skupek ukrepov, namenjenih pospeševanju proizvodnje in uporabe obnovljivih energij, namreč kažeta na to, da je zakonodajalec Unije želel zagotoviti potrebno skladnost teh direktiv.
- 39 V zvezi s tem je treba spomniti, da v Direktivi 2003/30, katere cilj je bil, v skladu z njenim členom 1, pospeševanje rabe biogoriv ali drugih obnovljivih goriv, ki bi zamenjala dizelsko gorivo ali motorni bencin, namenjena sektorju prevoza v vseh državah članicah, ni bilo opredeljeno, s katerimi ukrepi naj države članice dosežejo okvirne nacionalne cilje iz člena 3(1) te direktive, temveč jim je bila v zvezi s tem omogočena prosta izbira glede vrste ukrepov, ki jih je treba sprejeti (glej sodbo z dne 10. septembra 2009 v zadevi Plantanol, C-201/08, ZOdl., str. I-8343, točka 35).
- 40 Tako iz uvodne izjave 19 te direktive izhaja, da so imele države članice na voljo različne ukrepe za doseg ciljev, določenih v tej direktivi, kot so med drugim davčne oprostitve, finančna podpora predelovalni industriji in uvedba obveznega deleža biogoriv za naftna podjetja (glej zgoraj navedeno sodbo Plantanol, točka 36).
- 41 Iz tega izhaja, da člen 5 Direktive 98/70 v povezavi z določbami Direktive 2003/30 ne nasprotuje temu, da država članica naftnim družbam naloži, naj dajo na trgu te države v prodajo obvezen odstotek biogoriv, namenjenih za promet, da bi tako dosegla okvirne nacionalne cilje, ki jih je določila v skladu s členom 3(1) zadnjenavedene direktive.
- 42 Tak zaključek se še bolj potrdi, če se omenjeni člen 5 razlaga v povezavi z določbami Direktive 2009/28, ki – kot izhaja iz uvodne izjave 9 in iz člena 1 te direktive – določa obvezna nacionalna cilja, ki se nanašata na delež energije iz obnovljivih virov v prometu.
- 43 V zvezi s tem je v tej uvodni izjavi naveden cilj, ki ga je Evropski svet potrdil marca 2007, da vse države članice do leta 2020 na stroškovno učinkovit način dosežejo najmanj 10-odstotni delež biogoriv v porabi bencina in dizelskega goriva v prometu.
- 44 Ta cilj je naveden v členu 3(4), prvi pododstavek, Direktive 2009/28, ki določa, da mora biti delež energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa v letu 2020 najmanj enak 10 % končne porabe energije v prometu v posamezni državi članici.
- 45 V tem okviru je bila Direktiva 98/70 spremenjena z Direktivo 2009/30, da bi se – v skladu s ciljem, ki je bil državam članicam določen v zadnjenavedeni direktivi in z direktivama 2003/30 in 2009/28 – med drugim določila primerna mešanica biogoriva in fosilnih goriv, kakor ta izhaja iz členov 3(2) in 4(1) Direktive 98/70 v povezavi priloga I oziroma II k tej direktivi.

- 46 Zato se za nacionalne predpise, ki naftnim družbam določajo obvezne odstotne deleže biogoriv, da bi se dosegli nacionalni cilji, ki so določeni z direktivama 2003/30 in 2009/28, ne more šteti, da so v nasprotju s členi od 3 do 5 Direktive 98/70, če so predpisani odstotki skladni z najvišjimi mejnimi vrednostmi, ki jih določa ta direktiva, in če se ne nanašajo na posamezen liter goriva, ki je dan na trg, temveč na celotno količino goriva, ki jo dajo te družbe na trg v določenem letu.
- 47 V teh okoliščinah je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člene od 3 do 5 Direktive 98/70 razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki v skladu s ciljem pospeševanja uporabe biogoriv v sektorju prometa – ki je bil za države članice določen z direktivami 2003/30, 2009/28 in 2009/30 – naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalagajo, da dajo v istem koledarskem letu kot primes k tem proizvodom na trg tudi določeno količino biogoriva, če se količina tega biogoriva določi v odstotku celotne količine omenjenih proizvodov, ki se dajo na trg v posameznem letu, in če je ta odstotek skladen z najvišjimi mejnimi vrednostmi, ki jih določa Direktiva 98/70.

Drugo vprašanje

- 48 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8 Direktive 98/34 razlagati tako, da za osnutek nacionalnega predpisa, ki naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalaga, da dajo v istem koledarskem letu na trg tudi določen odstotek biogoriva, velja obveznost priglasitve.
- 49 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je namen Direktive 98/34 s preventivnim nadzorom varovati prosti pretok blaga, ki je eden izmed temeljev Unije, in da je ta nadzor koristen, če tehnični predpisi iz te direktive lahko pomenijo ovire pri menjavi blaga med državami članicami, te ovire pa so sprejemljive le, če so potrebne za zadovoljitev nujnih zahtev, ki so v splošnem interesu (glej sodbe z dne 8. septembra 2005 v zadevi Lidl Italia, C-303/04, ZOdl., str. I-7865, točka 22; z dne 15. aprila 2010 v zadevi Sandström, C-433/05, ZOdl., str. I-2885, točka 42, in z dne 9. junija 2011 v zadevi Intercommunale Interomosane in Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, ZOdl., str. I-5079, točka 10).
- 50 Obveznost priglasitve, ki je določena v členu 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34, je pomembno sredstvo za uresničitev tega nadzora, učinkovitost tega nadzora pa bo toliko večja, če se ta direktiva razlaga v smislu, da nespoštovanje obveznosti priglasitve pomeni bistveno pomanjkljivost takega postopka, in sicer da so zadevni tehnični predpisi neuporabljivi proti posameznikom (glej zgoraj navedeni sodbi Lidl Italia, točka 23, in Sandström, točka 43).
- 51 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da iz člena 1, točka 11, Direktive 98/34 izhaja, da pojem „tehnični predpis“ združuje tri skupine, prvič, „tehnične specifikacije“ v smislu člena 1, točka 3, te direktive, drugič, „druge zahteve“, kot so opredeljene v členu 1, točka 4, navedene direktive, in tretjič, prepoved proizvodnje, uvoza, trženja ali uporabe izdelka, določeno v členu 1, točka 11, iste direktive (glej sodbi z dne 21. aprila 2005 v zadevi Lindberg, C-267/03, ZOdl., str. I-3247, točka 54, in z dne 8. novembra 2007 v zadevi Schwibbert, C-20/05, ZOdl., str. I-9447, točka 34, ter zgoraj navedeno sodbo Intercommunale Interomosane in Fédération de l'industrie et du gaz, točka 11).
- 52 Tudi če se domneva, da določbe zakona o obveznosti dodajanja biogoriv spadajo v eno izmed zgoraj naštetih kategorij, je treba najprej preizkusiti, ali za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, velja obveznost priglasitve iz člena 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34.
- 53 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 10(1), zadnja alineja, Direktive 98/34 člen 8 te direktive ne velja za zakone in druge predpise držav članic, pri katerih se države članice omejujejo na spreminjanje tehničnih predpisov v smislu točke 11 člena 1 te direktive v skladu z zahtevo Komisije, da bi odstranile ovire v trgovini.

- 54 V postopku v glavni stvari pa iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, izhaja, da je na podlagi člena 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34 Kraljevina Belgija leta 2007 Komisiji posredovala osnutek predpisov, ki uvajajo obveznost dajanja biogoriv na trg, h kateremu je Komisija na podlagi člena 9(2) te direktive podala podrobno mnenje in na podlagi člena 8(2) te direktive pripombe, ki se nanašajo na najmanjše odstotke biogoriv, ki so bili določeni v tem osnutku, in na način njihove uporabe.
- 55 Iz omenjenega spisa tudi izhaja, da je Kraljevina Belgija leta 2009 priglasila osnutek zakona o obveznosti dodajanja biogoriv, v katerem so bile določbe o obveznih najmanjših odstotkih biogoriv in načinu uporabe teh odstotkov spremenjene, da bi se tako upoštevalo omenjeno mnenje in pripombe.
- 56 Iz tega izhaja, da se je v teh okoliščinah Kraljevina Belgija omejila na spremembe določb osnutka predpisov – v skladu s predlogi Komisije, da bi odstranila ovire v trgovini – tako da na podlagi člena 10(1), zadnja alinea, Direktive 98/34, obveznost priglasitve iz člena 8(1), prvi pododstavek, te direktive za osnutek zakona o obveznosti dodajanja biogoriv ne velja.
- 57 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 8 Direktive 98/34 v povezavi s členom 10(1), zadnja alinea, te direktive razlagati tako, da za osnutek nacionalnega predpisa, ki naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalaga, da dajo v istem koledarskem letu na trg tudi določen odstotek biogoriva, obveznost priglasitve ne velja, če je bil ta osnutek, potem ko je bil na podlagi člena 8(1), prvi pododstavek, te direktive priglašen, spremenjen, da bi se upoštevale pripombe Komisije k temu osnutku, tako spremenjeni osnutek pa je bil nato posredovan Komisiji.

Stroški

- 58 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Člene od 3 do 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki v skladu s ciljem pospeševanja uporabe biogoriv v sektorju prometa – ki je bil za države članice določen z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/30/ES z dne 8. maja 2003 o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza, z Direktivo 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30 in z Direktivo 2009/30 – naftnim družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalagajo, da dajo v istem koledarskem letu kot primes k tem proizvodom na trg tudi določeno količino biogoriva, če se količina tega biogoriva določi v odstotku celotne količine omenjenih proizvodov, ki se dajo na trg v posameznem letu, in če je ta odstotek skladen z najvišjimi mejnimi vrednostmi, ki jih določa Direktiva 98/70, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/30.
2. Člen 8 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998, v povezavi s členom 10(1), zadnja alinea, te direktive je treba razlagati tako, da za osnutek nacionalnega predpisa, ki naftnim

družbam, ki dajejo na trg motorni bencin in/ali dizelsko gorivo, nalaga, da dajo v istem koledarskem letu na trg tudi določen odstotek biogoriva, obveznost priglasitve ne velja, če je bil osnutek zakona, potem ko je bil na podlagi člena 8(1), prvi pododstavek, te direktive priglašen, spremenjen, da bi se upoštevale pripombe Evropske komisije k temu osnutku, tako spremenjeni osnutek pa je bil nato posredovan Evropski komisiji.

Podpisi